

تا در هر امری در آن امر به اجتهاد نرسیم، به معنای واقعی از آن علم تغذیه نمی‌کنیم

شماره پرسش: ۲۷۴۷۳

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۹/۱/۳۱ ۰۲:۳۲:۳۴

متن پرسش

سلام علیکم: آیت الله جوادی آملی در سخنانی در درس خارج فقه خود مورخ ۹۲/۱۲/۷ فرموده اند: «به ما گفته اند که قرض کردن و عاریه گرفتن روا نیست؛ چرا که این کار موجب غصه شب و ننگ روز است. بزرگان اخلاق می‌گویند اینکه قرض و عاریه گرفتن خوب نیست، یعنی با سرمایه ای که خدا به تو داده زندگی کن. درسهای حوزه و دانشگاه یا قرض است یا عاریه؛ اگر ما مجتهد شویم، علم مان را غرض گرفته ایم و اگر مجتهد نباشیم، عاریه است. حرف چشم و گوش درونتان را بشنوید و صحیفه خودتان را مطالعه کنید.» منظورشان از مطالعه صحیفه خود را بخوانید و به چشم و گوش درونی توجه کنید و اینکه علم دانشگاه و حوزه اگر ما صحیفه خود را نخوانیم، قرض و عاریه است چیست؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به هر حال تا در هر امری در آن امر به اجتهاد نرسیم، به معنای واقعی از آن علم تغذیه نمی‌کنیم و حس حضور در آن علم را نمی‌یابیم و این یک امر جدی است از آن جهت که جهان انسان‌ها گسترده شده است و نمی‌توان جزیره‌ای فکر کرد، چیزی که در جزوه‌ی «قرارگرفتن در بودن تاریخی خود» به آن اشاره شد. موفق باشید